

Varer samme Takster paa de danske Baner, som udenlandske Fabrikkers Varer nyde godt af. Jeg mener, det er et Retfærdighedskrav, som jeg herved retter til den højtærede Trafikminister.

De Emner, jeg her har berørt, dreje sig alle om dansk Arbejde, og jeg kan derfor i al Almindelighed sige, at hvad der fra andre Sider er fremkommet af Opfordringer til at støtte dansk Arbejde, f. Eks. fra forskellige Medlemmer i Anledning af Fabrikken „Scandia“ og om Anskaffelse af danske Jernbanevogne, er naturligvis noget, jeg vil støtte saa stærkt, jeg kan. Men jeg vil samtidig gøre den højtærede Trafikminister endnu et Spørgsmaal, som har været omtalt under tidligere Finanslovbehandlinger, men mærkeligt nok kun har været omtalt under denne Finanslovbehandling en Gang af den ærede Ordfører for Reformpartiet, og det i ugunstig Retning. Det vedrører den paatænkte Tilvirkning af Lokomotiver her i Landet. Det er en Sag, som det ærede Medlem fra Nørresundby har været virksom for, og jeg tror, det tjener ham til Ære, at han ser den Sags Betydning baade for Statsbanerne, som derved vilde kunne faa disse nødvendige Redskaber lavede her i Landet, og for vort Lands Arbejdere og Fabrikker. Den daværende Trafikminister, det ærede Medlem fra Nørresundby, beregnede — jeg tror, det var i Marts Maaned d. A. —, at der i Fremtiden vilde være Brug for saadant noget som 70 Lokomotiver aarlig til Statsbanerne og de private Baner, og de vilde koste gennemsnitlig 50,000 Kr. pr. Stk., saa at det altsaa vil dreje sig om en Udgift af $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig. Det er klart, at det vil være af megen Betydning for Landet, at Fordelen ved denne betydelige Sum bliver i Landet. Det blev sagt, da denne Sag blev bragt paa Bane af den samme Trafikminister, jeg har nævnt et Par Gange, at denne Sum indesluttede i sig en betydelig Arbejds løn, og det er rigtigt. Men den indeholder meget mere end Arbejds løn. Der er en lang Række Indtægter for Landet, som ville følge af en saadan Anskaffelse af dansk Arbejde, ikke blot Lønnen til Arbejdere og Kontorpersonale, men Forrentning af Fabrikkerne og meget andet. Jeg har skaffet mig lidt Underretning om det, og skønt jeg kun vil nævne runde Tal, vil jeg sige, at efter hvad der foreligger for mig, er det ikke for meget at sige, at Halvdelen af dette Beløb vil rent og skært blive her i Landet. Altsaa, hvis der af Fabrikkerne skal laves for $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret, er det kun nødvendigt

at indføre Materialier dertil fra Udlandet for $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr., men den anden Del af Beløbet, de øvrige $1\frac{3}{4}$ Mill., vil blive her i Landet og vil blive fordelt mellem Fabrikkerne, Arbejderne og en Mængde andre, som direkte eller indirekte komme i Forbindelse med denne Industri, og det er jo et betydeligt Beløb.

Naar der har været talt om, at der skulde gøres noget for denne Industri, er det blevet sagt, at det vilde være en mæskeret Beskyttelse. Jeg vil dertil sige i al Korthed, at man dog skal lægge Mærke til, at ikke enhver Fordel, man yder dansk Industri fremfor fremmed Industri, er en Beskyttelse, og ganske særlig ikke, naar man gør det fra Statens Side. Staten faar nemlig sine Indtægter i Form af Skatter af forskellig Art af de Beboeres Indtægter, som danne Staten. Det er oplyst af Finansminister Vilhelm Lassen, at de Skatter, der tilflyde det offentlige, Staten og Kommunen — jeg tror, begge Dele vare regnede med —, udgøre i Gennemsnit 12 pCt. af Indtægterne her i Landet. Naar man altsaa her i Danmark anskaffer Lokomotiver for $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og der deraf blive $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. i selve Landet, betyder det, at af denne Indtægt paa $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr., som man fordeler her i Landet, vil der vende omtrent 200,000 Kr. tilbage til Staten i Form af Skatter. Naar man derimod anskaffer disse Lokomotiver i Udlandet, vil der ikke vende en eneste Øre tilbage til Staten i Form af Skatter, og derfor er der Grund til at lægge Mærke til, at naar man anskaffer fremmede Lokomotiver og mener at spare ved at faa dem nogle Procent billigere, gør man et forkert Regnestykke. Man sparer dette, men taber den Stats- og Kommuneskat, som vilde flyde ind af, at det samlede Beløb blev udgivet her i Landet, og det er et Forhold, man maa tage Hensyn til.

Det er for saa vidt noget, alle maa tage Hensyn til, ogsaa private Folk, men man kan ikke forlange, at private Folk skulle være i Stand til at føle sig sikre paa, at disse Beløb vende tilbage til dem, men Staten, som lever af Skatten af de Indtægter, der nydes i Landet, har en saa direkte og klar Indtægt af at bruge dansk Arbejde, at den i høj Grad maa lægge Mærke til den Side af Sagen. Jeg tror ogsaa, at alle Statens Ledere kende dette Forhold saa godt, at jeg ikke behøver at holde denne Forelæsnings for dem. Blandt andet har det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) som Konseilspræsident eller Finansminister — jeg husker ikke, hvad det var —